

Зміни до Господарського процесуального кодексу України
відповідно до Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України
щодо удосконалення положень про судовий контроль
за виконанням судових рішень» від 21 листопада 2024 року № 4094-IX
(порівняльна таблиця)

Чинна редакція	Редакція положень з урахуванням змін
Господарський процесуальний кодекс України	
<i>Чинна редакція</i>	<p><i>Набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, а саме – 19.12.2024</i></p> <p><i>Справи у судах першої, апеляційної та касаційної інстанцій, провадження у яких відкрито до набрання чинності цим Законом, розглядаються з урахуванням особливостей, що діють після набрання чинності цим Законом.</i></p>
<p>Стаття 135. Штраф</p> <p>1. Суд може постановити ухвалу про стягнення в дохід державного бюджету з відповідної особи штрафу у сумі від одного до десяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб у випадках:</p> <p>1) невиконання процесуальних обов’язків, зокрема ухилення від вчинення дій, покладених судом на учасника судового процесу;</p> <p>2) зловживання процесуальними правами, вчинення дій або допущення бездіяльності з метою перешкодження судочинства;</p> <p>3) неповідомлення суду про неможливість подати докази, витребувані судом, або неподання таких доказів без поважних причин;</p> <p>4) невиконання ухвали про забезпечення позову або доказів, ненадання копії відзиву на позов, апеляційну чи касаційну скаргу, відповіді на відзив, заперечення іншому учаснику справи у встановлений судом строк;</p> <p>5) порушення заборон, встановлених частиною десятою статті 188 цього Кодексу.</p>	<p>Стаття 135. Штраф</p> <p>1. Суд може постановити ухвалу про стягнення в дохід державного бюджету з відповідної особи штрафу у сумі від одного до десяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб у випадках:</p> <p>1) невиконання процесуальних обов’язків, зокрема ухилення від вчинення дій, покладених судом на учасника судового процесу;</p> <p>2) зловживання процесуальними правами, вчинення дій або допущення бездіяльності з метою перешкодження судочинства;</p> <p>3) неповідомлення суду про неможливість подати докази, витребувані судом, або неподання таких доказів без поважних причин;</p> <p>4) невиконання ухвали про забезпечення позову або доказів, ненадання копії відзиву на позов, апеляційну чи касаційну скаргу, відповіді на відзив, заперечення іншому учаснику справи у встановлений судом строк;</p> <p>5) порушення заборон, встановлених частиною десятою статті 188 цього Кодексу.</p>

	<p>Під час здійснення судового контролю за виконанням судового рішення суд може стягнути в дохід державного бюджету з відповідача, боржника чи їх керівників (якщо відповідачем, боржником є юридична особа) штраф у сумі від двадцяти до сорока розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб</p>
<p>Стаття 237. Питання, які вирішує суд під час ухвалення рішення суду</p> <p>1. При ухваленні рішення суд вирішує такі питання:</p> <p>1) чи мали місце обставини (факти), якими обґрунтовувалися вимоги та заперечення, та якими доказами вони підтверджуються;</p> <p>2) чи є інші фактичні дані, які мають значення для вирішення справи, та докази на їх підтвердження;</p> <p>3) яку правову норму належить застосувати до цих правовідносин;</p> <p>4) чи слід позов задовольнити або в позові відмовити;</p> <p>5) як розподілити між сторонами судові витрати;</p> <p>6) чи є підстави для скасування заходів забезпечення позову.</p>	<p>Стаття 237. Питання, які вирішує суд під час ухвалення рішення суду</p> <p>1. При ухваленні рішення суд вирішує такі питання:</p> <p>1) чи мали місце обставини (факти), якими обґрунтовувалися вимоги та заперечення, та якими доказами вони підтверджуються;</p> <p>2) чи є інші фактичні дані, які мають значення для вирішення справи, та докази на їх підтвердження;</p> <p>3) яку правову норму належить застосувати до цих правовідносин;</p> <p>4) чи слід позов задовольнити або в позові відмовити;</p> <p>5) як розподілити між сторонами судові витрати;</p> <p>5¹) чи є підстави для здійснення судового контролю, передбаченого частиною п'ятою статті 345¹ цього Кодексу;</p> <p>6) чи є підстави для скасування заходів забезпечення позову.</p>
<p>Стаття 238. Зміст рішення</p> <p>6. У разі необхідності у резолютивній частині також вказується про:</p> <p>1) порядок і строк виконання рішення;</p> <p>2) надання відстрочки або розстрочки виконання рішення;</p> <p>3) забезпечення виконання рішення;</p> <p>4) повернення судового збору;</p> <p>5) призначення судового засідання для вирішення питання про судові витрати, дата, час і місце його проведення; строк для подання стороною, за клопотанням якої таке судове засідання проводиться, доказів щодо розміру, понесених нею судових витрат;</p> <p>6) дата складення повного судового рішення.</p>	<p>Стаття 238. Зміст рішення</p> <p>6. У разі необхідності у резолютивній частині також вказується про:</p> <p>1) порядок і строк виконання рішення;</p> <p>2) надання відстрочки або розстрочки виконання рішення;</p> <p>3) забезпечення виконання рішення;</p> <p>4) повернення судового збору;</p> <p>5) призначення судового засідання для вирішення питання про судові витрати, дата, час і місце його проведення; строк для подання стороною, за клопотанням якої таке судове засідання проводиться, доказів щодо розміру, понесених нею судових витрат;</p> <p>5¹) здійснення судового контролю, передбаченого частиною п'ятою статті</p>

345¹ цього Кодексу;

6) дата складення повного судового рішення.

Стаття 255. Апеляційні скарги на ухвали суду першої інстанції

1. Окремо від рішення суду першої інстанції можуть бути оскаржені в апеляційному порядку ухвали суду першої інстанції:

- 1) про відмову у видачі судового наказу;
- 2) про забезпечення доказів, відмову в забезпеченні доказів, скасування ухвали про забезпечення доказів;
- 3) про забезпечення позову, заміну заходу забезпечення позову;
- 4) про скасування забезпечення позову або про відмову у забезпеченні позову, відмову у скасуванні чи заміні заходів забезпечення позову;
- 5) про зустрічне забезпечення, зміну чи скасування зустрічного забезпечення;
- 6) про повернення заяви позивачеві (заявникові);
- 7) про відмову у відкритті провадження у справі;
- 8) про передачу справи на розгляд іншого суду;
- 9) про відмову поновити або продовжити пропущений процесуальний строк;
- 10) про затвердження мирової угоди;
- 11) про призначення експертизи;
- 12) про зупинення провадження у справі;
- 13) про закриття провадження у справі;
- 14) про залишення позову (заяви) без розгляду;
- 15) окрема ухвала;
- 16) про стягнення штрафу в порядку процесуального примусу;
- 17) у справах про банкрутство (неплатоспроможність) у випадках, передбачених

Стаття 255. Апеляційні скарги на ухвали суду першої інстанції

1. Окремо від рішення суду першої інстанції можуть бути оскаржені в апеляційному порядку ухвали суду першої інстанції:

- 1) про відмову у видачі судового наказу;
- 2) про забезпечення доказів, відмову в забезпеченні доказів, скасування ухвали про забезпечення доказів;
- 3) про забезпечення позову, заміну заходу забезпечення позову;
- 4) про скасування забезпечення позову або про відмову у забезпеченні позову, відмову у скасуванні чи заміні заходів забезпечення позову;
- 5) про зустрічне забезпечення, зміну чи скасування зустрічного забезпечення;
- 6) про повернення заяви позивачеві (заявникові);
- 7) про відмову у відкритті провадження у справі;
- 8) про передачу справи на розгляд іншого суду;
- 9) про відмову поновити або продовжити пропущений процесуальний строк;
- 10) про затвердження мирової угоди;
- 11) про призначення експертизи;
- 12) про зупинення провадження у справі;
- 13) про закриття провадження у справі;
- 14) про залишення позову (заяви) без розгляду;
- 15) окрема ухвала;
- 16) про стягнення штрафу в порядку процесуального примусу;
- 17) у справах про банкрутство (неплатоспроможність) у випадках, передбачених

Законом України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом";

18) про внесення, відмову у внесенні виправлень у рішення;

19) про відмову ухвалити додаткове рішення;

20) про роз'яснення чи відмову у роз'ясненні судового рішення;

21) про відмову у відкритті провадження за нововиявленими або виключними обставинами, відмову в задоволенні заяви про перегляд судового рішення за нововиявленими або виключними обставинами;

22) про поновлення, відмову у поновленні пропущеного строку для пред'явлення наказу до виконання;

23) про внесення чи відмову у внесенні виправлень до виконавчого документа, визнання чи відмову у визнанні виконавчого документа таким, що не підлягає виконанню;

24) щодо відстрочки або розстрочки виконання рішення, ухвали, постанови, зміну способу та порядку їх виконання;

25) про розгляд скарг на рішення, дії (бездіяльність) органів Державної виконавчої служби, державного виконавця, приватного виконавця;

26) про заміну чи відмову у заміні сторони у справі (процесуальне правонаступництво) або сторони виконавчого провадження;

27) про поворот виконання чи відмову у повороті виконання;

28) про звернення стягнення на грошові кошти, що належать іншим особам, чи нерухоме майно, право власності на яке не зареєстровано в установленому законом порядку;

29) щодо тимчасового обмеження у праві виїзду за межі України;

30) про визначення частки майна боржника у майні, яким він володіє спільно з іншими особами;

31) про відмову у відкритті провадження у справі про скасування рішення третейського суду;

Законом України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом";

18) про внесення, відмову у внесенні виправлень у рішення;

19) про відмову ухвалити додаткове рішення;

20) про роз'яснення чи відмову у роз'ясненні судового рішення;

21) про відмову у відкритті провадження за нововиявленими або виключними обставинами, відмову в задоволенні заяви про перегляд судового рішення за нововиявленими або виключними обставинами;

22) про поновлення, відмову у поновленні пропущеного строку для пред'явлення наказу до виконання;

23) про внесення чи відмову у внесенні виправлень до виконавчого документа, визнання чи відмову у визнанні виконавчого документа таким, що не підлягає виконанню;

24) щодо відстрочки або розстрочки виконання рішення, ухвали, постанови, зміну способу та порядку їх виконання;

25) про розгляд скарг на рішення, дії (бездіяльність) органів Державної виконавчої служби, державного виконавця, приватного виконавця;

26) про заміну чи відмову у заміні сторони у справі (процесуальне правонаступництво) або сторони виконавчого провадження;

27) про поворот виконання чи відмову у повороті виконання;

28) про звернення стягнення на грошові кошти, що належать іншим особам, чи нерухоме майно, право власності на яке не зареєстровано в установленому законом порядку;

29) щодо тимчасового обмеження у праві виїзду за межі України;

30) про визначення частки майна боржника у майні, яким він володіє спільно з іншими особами;

31) про відмову у відкритті провадження у справі про скасування рішення третейського суду;

<p>32) про повернення заяви про скасування рішення третейського суду;</p> <p>33) про повернення заяви про видачу наказу за рішенням третейського суду без розгляду;</p> <p>34) про залишення без розгляду заяви про відновлення втраченого судового провадження;</p> <p>35) про відновлення чи відмову у відновленні повністю або частково втраченого судового провадження.</p>	<p>32) про повернення заяви про скасування рішення третейського суду;</p> <p>33) про повернення заяви про видачу наказу за рішенням третейського суду без розгляду;</p> <p>34) про залишення без розгляду заяви про відновлення втраченого судового провадження;</p> <p>35) про відновлення чи відмову у відновленні повністю або частково втраченого судового провадження;</p> <p>36) про відмову у задоволенні заяви про зобов'язання боржника подати звіт про виконання судового рішення;</p> <p>37) про прийняття або відмову у прийнятті звіту боржника про виконання судового рішення.</p>
<p>Стаття 328. виправлення помилки у виконавчому документі та визнання його таким, що не підлягає виконанню</p> <p>1. Суд, який видав виконавчий документ, може за заявою стягувача або боржника виправити помилку, допущену при його оформленні або видачі, чи визнати виконавчий документ таким, що не підлягає виконанню.</p>	<p>Стаття 328. виправлення помилки у виконавчому документі та визнання його таким, що не підлягає виконанню</p> <p>1. Суд, який видав виконавчий документ, може за заявою стягувача або боржника виправити помилку, допущену при його оформленні або видачі, чи визнати виконавчий документ таким, що не підлягає виконанню. Якщо судове рішення, на підставі якого видано виконавчий документ, чи рішення, що підлягає виконанню, набрало законної сили, то відсутність матеріалів судової справи у зв'язку з їх витребуванням судом апеляційної чи касаційної інстанції не перешкоджає розгляду заяви, передбаченої абзацом першим цієї частини, крім випадку зупинення виконання судового рішення судом касаційної інстанції або зупинення виконавчого провадження.</p>
<p>Стаття 331. Відстрочення або розстрочення виконання судового рішення, зміна способу та порядку виконання судового рішення</p> <p>1. За заявою сторони суд, який розглядав справу як суд першої інстанції, може відстрочити або розстрочити виконання рішення, а за заявою стягувача чи виконавця (у випадках, встановлених законом), - встановити чи змінити спосіб або порядок його виконання.</p> <p>2. Заява про встановлення або зміну способу або порядку виконання, відстрочення або розстрочення виконання судового рішення розглядається у</p>	<p>Стаття 331. Відстрочення або розстрочення виконання судового рішення, зміна способу та порядку виконання судового рішення</p> <p>1. За заявою сторони суд, який розглядав справу як суд першої інстанції, може відстрочити або розстрочити виконання рішення, а за заявою стягувача чи виконавця (у випадках, встановлених законом), - встановити чи змінити спосіб або порядок його виконання. Якщо судове рішення, на підставі якого видано виконавчий документ, чи рішення, що підлягає виконанню, набрало законної сили, то відсутність матеріалів судової справи у зв'язку з їх витребуванням судом апеляційної чи касаційної інстанції не перешкоджає розгляду заяви, передбаченої абзацом першим цієї частини, крім випадку зупинення виконання судового рішення судом касаційної інстанції або зупинення виконавчого провадження.</p> <p>2. Заява про встановлення або зміну способу або порядку виконання, відстрочення або розстрочення виконання судового рішення розглядається у</p>

<p>десятиденний строк з дня її надходження у судовому засіданні з повідомленням учасників справи.</p> <p>3. Підставою для встановлення або зміни способу або порядку виконання, відстрочки або розстрочки виконання судового рішення є обставини, що істотно ускладнюють виконання рішення або роблять його неможливим.</p>	<p>двадцятиденний строк з дня її надходження у судовому засіданні з повідомленням учасників справи.</p> <p>3. Підставою для встановлення або зміни способу або порядку виконання, відстрочки або розстрочки виконання судового рішення є обставини, що істотно ускладнюють виконання рішення або роблять його неможливим. Невиконання боржником судового рішення про зобов'язання вчинити певні дії щодо майна стягувача або майна, присудженого на користь стягувача, протягом двох місяців з дня винесення постанови про відкриття виконавчого провадження за заявою стягувача є самостійною підставою для зміни способу і порядку виконання такого судового рішення шляхом стягнення з боржника суми вартості відповідного майна, крім випадків, коли стягувач перешкоджає провадженню виконавчих дій, вартість майна неможливо визначити або майно відповідно до закону не може оцінюватися. Вартість майна визначається відповідно до вимог Закону України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні.</p>
<p>Стаття 339. Право на звернення із скаргою до суду</p> <p>1. Сторони виконавчого провадження мають право звернутися до суду із скаргою, якщо вважають, що рішенням, дією або бездіяльністю державного виконавця чи іншої посадової особи органу державної виконавчої служби або приватного виконавця під час виконання судового рішення, ухваленого відповідно до цього Кодексу, порушено їхні права.</p>	<p>Стаття 339. Судовий контроль за виконанням судових рішень у господарських справах</p> <p>1. Судовий контроль за виконанням судових рішень у господарських справах здійснює суд, який розглянув справу як суд першої інстанції.</p> <p>2. Суд може здійснювати судовий контроль за виконанням судового рішення у порядку, встановленому цим розділом.</p>
	<p><i>Доповнено статтею 339¹ такого змісту:</i></p> <p>Стаття 339¹. Право на звернення із скаргою до суду</p> <p>1. Сторони виконавчого провадження мають право звернутися до суду із скаргою, якщо вважають, що рішенням, дією або бездіяльністю державного виконавця чи іншої посадової особи органу державної виконавчої служби або приватного виконавця під час виконання судового рішення, ухваленого відповідно до цього Кодексу, порушено їхні права.</p>
<p>Стаття 340. Подання скарги</p> <p>1. Скарга подається до суду, який розглянув справу як суд першої інстанції.</p> <p>2. Про подання скарги суд повідомляє відповідний орган державної виконавчої служби, приватного виконавця не пізніше наступного дня після її надходження до суду.</p>	<p>Стаття 340. Подання скарги та прийняття її до розгляду</p> <p>1. Скарга подається стороною виконавчого провадження до суду, який розглянув справу як суд першої інстанції.</p> <p>2. Скарга подається в письмовій формі і підписується стороною виконавчого провадження, її представником або іншою особою, якій законом надано право звертатися до суду в інтересах іншої особи.</p> <p>3. Скарга повинна містити:</p>

1) найменування суду першої інстанції, до якого подається скарга;

2) повне найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) (для фізичних осіб) особи, яка подає скаргу, її місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування (для фізичних осіб), поштовий індекс, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України (для юридичних осіб, зареєстрованих за законодавством України), реєстраційний номер облікової картки платника податків (для фізичних осіб) за його наявності або номер і серію паспорта для фізичних осіб – громадян України, номери засобів зв'язку та електронної пошти (за наявності), відомості про наявність або відсутність електронного кабінету;

3) повне найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) (для фізичних осіб) інших учасників справи, їх місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування (для фізичних осіб), відомості про наявність або відсутність електронного кабінету;

4) ім'я (прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) державного виконавця чи іншої посадової особи органу державної виконавчої служби або приватного виконавця, рішення, дія чи бездіяльність яких оскаржуються;

5) ідентифікатор для повного доступу до інформації про виконавче провадження;

6) номер справи, в якій видано виконавчий документ, реквізити виконавчого документа;

7) дату, коли особа, яка подає скаргу, дізналася про порушення її прав внаслідок ухвалення оскаржуваних рішень, вчинення дій чи бездіяльності державного виконавця чи іншої посадової особи органу державної виконавчої служби або приватного виконавця;

8) зміст оскаржуваних рішень, дій чи бездіяльності та посилання на порушену норму закону;

9) викладення обставин, якими особа, яка подає скаргу, обґрунтовує свої вимоги;

10) перелік документів та інших матеріалів, що додаються до скарги.

4. До скарги додаються:

1) довіреність або інший документ, що посвідчує повноваження

	<p>представника, якщо скарга подана представником і такі документи раніше не подавалися;</p> <p>2) докази направлення копій скарги та доданих до неї матеріалів іншим учасникам справи з урахуванням положень статті 42 цього Кодексу.</p> <p>5. Суд, встановивши, що скаргу подано без додержання вимог частин третьої та/або четвертої цієї статті, повертає її скаржнику без розгляду протягом чотирьох днів після її надходження до суду.</p> <p>6. Про прийняття скарги до розгляду суд постановляє ухвалу та повідомляє відповідний орган державної виконавчої служби, приватного виконавця не пізніше наступного робочого дня після прийняття її до розгляду.</p> <p>7. Якщо судове рішення, на підставі якого видано виконавчий документ, чи рішення, яке підлягає виконанню, набрало законної сили, то відсутність матеріалів судової справи у зв'язку з їх витребуванням судом апеляційної чи касаційної інстанції не перешкоджає розгляду відповідної скарги, крім випадку зупинення виконання судового рішення судом касаційної інстанції або зупинення виконавчого провадження.</p>
<p>Стаття 341. Строки для звернення із скаргою</p> <p>2. Пропущений з поважних причин строк для подання скарги може бути поновлено судом.</p>	<p>Стаття 341. Строки для звернення із скаргою</p> <p>2. Пропущений строк для подання скарги може бути поновлено судом за наявності поважних причин його пропуску на підставі клопотання особи, яка подає скаргу, що має бути заявлено одночасно зі скаргою. У разі подання скарги з пропуском строку і за відсутності поважних причин для його поновлення та клопотання особи, яка подає скаргу, така скарга залишається судом без розгляду.</p>
<p>Стаття 342. Розгляд скарги</p> <p>1. Скарга розглядається у десятиденний строк у судовому засіданні за участю стягувача, боржника і державного виконавця або іншої посадової особи органу державної виконавчої служби чи приватного виконавця, рішення, дія чи бездіяльність яких оскаржуються.</p>	<p>Стаття 342. Розгляд скарги</p> <p>1. Скарга розглядається у двадцятиденний строк з дня прийняття її до розгляду у судовому засіданні за участю стягувача, боржника і державного виконавця або іншої посадової особи органу державної виконавчої служби чи приватного виконавця, рішення, дія чи бездіяльність яких оскаржуються. У виняткових випадках для належної підготовки справи до розгляду цей строк може бути продовжений не більше ніж на двадцять днів за вмотивованим клопотанням однієї зі сторін або за ініціативою суду.</p>
<p>Стаття 343. Судове рішення за скаргою</p> <p>2. У разі встановлення обґрунтованості скарги суд визнає оскаржувані рішення, дії чи бездіяльність неправомірними і зобов'язує державного виконавця або іншу посадову особу органу державної виконавчої служби, приватного виконавця усунути порушення (поновити порушене право заявника).</p>	<p>Стаття 343. Судове рішення за скаргою</p> <p>2. У разі встановлення обґрунтованості скарги суд скасовує оскаржувані рішення та визнає дії чи бездіяльність неправомірними і зобов'язує державного виконавця або іншу посадову особу органу державної виконавчої служби, приватного виконавця усунути порушення (поновити порушене право заявника).</p>

Розділ VI доповнено статтями 345¹–345⁴ такого змісту:

Стаття 345¹. Заява про зобов'язання подати звіт про виконання судового рішення

1. Суд, який розглянув справу як суд першої інстанції, за письмовою заявою стягувача може зобов'язати боржника подати у встановлений судом строк звіт про виконання судового рішення у господарських справах:

1) про захист ділової репутації;

2) що виникають з відносин, пов'язаних із захистом економічної конкуренції, обмеженням монополізму в господарській діяльності, захистом від недобросовісної конкуренції;

3) в інших спорах немайнового характеру.

2. Стягувач може звернутися до суду із заявою, передбаченою частиною першою цієї статті, в разі невиконання боржником судового рішення та за умови відкриття виконавчого провадження.

Якщо судове рішення набрало законної сили, то відсутність матеріалів судової справи у зв'язку з їх витребуванням судом апеляційної чи касаційної інстанції не перешкоджає розгляду заяви, крім випадку зупинення виконання судового рішення судом касаційної інстанції або зупинення виконавчого провадження.

3. У заяві обов'язково зазначається ідентифікатор для повного доступу до інформації про виконавче провадження.

4. Якщо боржником, який не виконує судове рішення, є орган державної влади, орган місцевого самоврядування, суб'єкт господарювання державного або комунального сектору економіки, суд за письмовою заявою стягувача та за умови відкриття виконавчого провадження зобов'язує такого боржника подати у встановлений судом строк звіт про виконання судового рішення незалежно від характеру спору.

5. Якщо відповідачем є орган державної влади, орган місцевого самоврядування, суб'єкт господарювання державного або комунального сектору економіки, суд під час ухвалення рішення суду за письмовою заявою позивача може зобов'язати такого відповідача подати у встановлений судом строк звіт про виконання такого рішення незалежно від характеру спору.

Перебіг строку для подання звіту починається з дня набрання законної сили рішенням суду. Такий звіт розглядається за правилами статей 345³ і 345⁴ цього Кодексу.

Заява, передбачена абзацом першим цієї частини, може бути подана не пізніше завершення судових дебатів, а якщо справа розглядається в порядку спрощеного позовного провадження – не пізніше тридцяти днів з дня відкриття провадження у справі.

Стаття 345². Розгляд заяви про зобов'язання подати звіт про виконання судового рішення

1. Суд розглядає заяву про зобов'язання боржника подати звіт про виконання судового рішення (крім заяви, передбаченої частиною п'ятою статті 345¹ цього Кодексу) протягом десяти днів з дня її надходження в порядку письмового провадження, а за ініціативою суду чи клопотанням заявника – у судовому засіданні за правилами статті 342 цього Кодексу.

2. За наслідками розгляду заяви суд постановляє ухвалу про її задоволення або відмову у задоволенні та зобов'язання боржника подати у встановлений судом строк звіт про виконання судового рішення.

3. Встановлений судом строк для подання звіту про виконання судового рішення має бути достатнім для його підготовки. Достатнім є строк, який становить не менше десяти календарних днів з дня отримання боржником відповідної ухвали та не перевищує трьох місяців.

4. Суд може зобов'язати подати у встановлений судом строк звіт про виконання судового рішення особисто керівника боржника, якщо боржник є юридичною особою.

5. Ухвалу суду про відмову у задоволенні заяви може бути оскаржено в апеляційному порядку до суду апеляційної інстанції. Постанова суду апеляційної інстанції за результатами перегляду ухвали є остаточною і оскарженню не підлягає.

6. Ухвала суду про задоволення заяви та зобов'язання боржника подати звіт про виконання судового рішення є остаточною і оскарженню не підлягає. Заперечення на таку ухвалу включаються до апеляційної скарги на судові рішення, передбачене частиною першою статті 345⁴ цього Кодексу.

Стаття 345³. Розгляд звіту про виконання судового рішення

1. Суд розглядає звіт про виконання судового рішення протягом десяти днів з дня його надходження в порядку письмового провадження, а за ініціативою суду чи клопотанням сторін – у судовому засіданні за правилами статті 342 цього Кодексу.

2. Звіт боржника про виконання судового рішення має містити:

1) найменування суду, до якого подається звіт;

2) повне найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) (для фізичних осіб) особи, яка подає звіт, її місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування (для фізичних осіб), поштовий індекс, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України (для юридичних осіб, зареєстрованих за законодавством України), реєстраційний номер облікової картки платника податків (для фізичних осіб) за його наявності або номер і серію паспорта для фізичних осіб – громадян України, номери засобів зв'язку та електронної пошти (за наявності), відомості про наявність або відсутність електронного кабінету;

3) повне найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) (для фізичних осіб) інших учасників справи, їх місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування (для фізичних осіб);

4) номер справи, в межах якої ухвалено відповідне судове рішення;

5) відомості про виконання боржником судового рішення, строк, порядок та спосіб його виконання;

6) у разі невиконання судового рішення: орієнтовні строки виконання такого рішення та їх обґрунтування; відомості про те, чи існують обставини, які ускладнюють виконання судового рішення боржником, які заходи вжито та вживаються боржником для їх усунення;

7) перелік документів та інших матеріалів, що додаються до звіту та підтверджують обставини, зазначені у ньому.

3. До звіту додаються:

1) довіреність або інший документ, що посвідчує повноваження представника, якщо звіт поданий представником і такі документи раніше не подавалися;

2) докази направлення копій звіту та доданих до нього матеріалів іншим учасникам справи з урахуванням положень статті 42 цього Кодексу.

Стаття 345⁴. Рішення за наслідками розгляду звіту про виконання судового рішення

1. За наслідками розгляду звіту боржника суд постановляє ухвалу про прийняття або відмову у прийнятті звіту, яку може бути оскаржено в апеляційному порядку за правилами частини п'ятої статті 345² цього Кодексу.

Оскарження ухвали суду не зупиняє її виконання.

2. Суд відмовляє у прийнятті звіту, якщо боржником не наведено обґрунтовані обставини, які ускладнюють виконання судового рішення, або заходи, які вживаються боржником для виконання судового рішення, на переконання суду, є недостатніми для своєчасного та повного виконання судового рішення.

Суд також відмовляє у прийнятті звіту, якщо звіт подано без додержання вимог частин другої та/або третьої статті 345³ цього Кодексу.

3. У разі постановлення ухвали про відмову у прийнятті звіту суд застосовує до боржника захід процесуального примусу у виді штрафу, а також може додатково встановити новий строк для подання звіту відповідно до частини третьої статті 345² цього Кодексу або за власною ініціативою розглянути питання про зміну способу і порядку виконання судового рішення.

4. Суд застосовує до боржника захід процесуального примусу у виді штрафу за правилами статті 135 цього Кодексу.

Якщо боржником є юридична особа та суд зобов'язав подати звіт про виконання судового рішення особисто керівника боржника, захід процесуального примусу у виді штрафу застосовується до такого керівника.

5. Суд розглядає питання про зміну способу і порядку виконання судового рішення за правилами статті 331 цього Кодексу.

6. У разі неподання звіту у строк, встановлений судом, або у разі подання звіту з порушенням такого строку та за відсутності поважних причин, які унеможливили його вчасне подання, суд встановлює новий строк для подання звіту відповідно до частини третьої статті 345² цього Кодексу, а також застосовує до такого боржника захід процесуального примусу у виді штрафу.

7. Якщо суд прийняв звіт про виконання судового рішення, але боржником судові рішення виконано не в повному обсязі, суд одночасно встановлює новий строк для подання звіту відповідно до частини третьої статті 345² цього Кодексу.